

Євген М. Данкевич<sup>1</sup>, Віталій Є. Данкевич<sup>2</sup>

## ЦИФРОВІ ІНСТРУМЕНТИ УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ВРЯДУВАННЯ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ

*У статті досліджуються цифрові інструменти як ключові засоби удосконалення державної політики та врядування в умовах глобальних викликів. Наголошується на ролі цифрових технологій у забезпеченні прозорості, ефективності та підзвітності державних інституцій. Особливу увагу приділено аналізу сучасних інструментів електронного врядування — електронних послуг, відкритих даних, цифрової ідентифікації та інноваційних платформ для комунікації з громадянами і бізнесом. Показано, що цифровізація сприяє зменшенню адміністративних бар'єрів, формуванню нової моделі взаємодії між державою і суспільством, а також підвищенню рівня довіри до влади.*

*Окреслено ключові виклики, що супроводжують цифрову трансформацію, серед яких: забезпечення кібербезпеки, подолання цифрової нерівності, розвиток цифрових компетентностей та адаптація нормативно-правової бази до швидких технологічних змін. Розглянуто приклади міжнародних практик цифрового врядування, які можуть бути адаптовані в Україні для посилення стійкості державного управління.*

*Підкреслюється, що в умовах війни цифрові інструменти мають особливе значення для безперервності державних сервісів, захисту критичної інфраструктури та координації відбудови. Зазначено, що післявоєнне відновлення України потребує системної цифрової трансформації, яка стане основою прискореного розвитку, оптимізації управлінських процесів і формування нової моделі врядування, здатної відповідати на глобальні виклики сучасності.*

*Ключові слова:* держава, державна політика, врядування, електронне врядування, цифровий розвиток, цифрова трансформація, кібербезпека, глобальні виклики, післявоєнна відбудова.

*Табл. 2. Літ. 16.*

DOI: 10.32752/1993-6788-2025-1-289-95-105

Yevhen Dankevych, Vitalii Dankevych

## DIGITAL TOOLS FOR ENHANCING PUBLIC POLICY AND GOVERNANCE IN THE CONTEXT OF GLOBAL CHALLENGES

*The article examines digital tools as key instruments for improving public policy and governance in the context of global challenges. It highlights the role of digital technologies in ensuring transparency, efficiency, and accountability of state institutions. Particular attention is paid to the analysis of modern e-governance tools — electronic services, open data, digital identification, and innovative platforms for communication between the state, citizens, and businesses. It is demonstrated that digitalization contributes to reducing administrative barriers, shaping a new model of state–society interaction, and strengthening public trust in government.*

*The study outlines the main challenges accompanying digital transformation, including cybersecurity, overcoming digital inequality, the development of digital competences, and the need to adapt regulatory frameworks to rapid technological change. International best practices in digital governance are reviewed, with emphasis on their potential adaptation in Ukraine to enhance the resilience of public administration.*

*It is emphasized that in times of war, digital tools are of particular importance for ensuring the continuity of public services, protecting critical infrastructure, and coordinating reconstruction*

<sup>1</sup> Polissia National University, Zhytomyr. Ukraine.

<sup>2</sup> Polissia National University, Zhytomyr. Ukraine.

*efforts. It is noted that Ukraine's post-war recovery requires a systemic digital transformation that will serve as a foundation for accelerated development, the optimization of management processes, and the formation of a new governance model capable of responding to contemporary global challenges.*

**Keywords:** state, public policy, governance, e-governance, digital development, digital transformation, cybersecurity, global challenges, post-war recovery.

**Peer-reviewed, approved and placed:** 03.07.2025

**Постановка проблеми.** У сучасних умовах глобалізації та стрімкої цифрової трансформації ефективність державної політики та врядування стає одним із ключових чинників конкурентоспроможності країни. Обсяг інформації, якою оперують органи влади, постійно зростає, а соціально-економічні процеси стають дедалі складнішими та динамічнішими. Традиційні моделі управління, що базуються на ієрархічних і повільних процедурах, не завжди здатні забезпечити оперативне реагування на виклики часу. Це вимагає пошуку нових управлінських інструментів, які поєднують гнучкість, швидкість прийняття рішень та високий рівень прозорості.

Цифровий розвиток дедалі більше сприймається не як окрема сфера державної політики, а як системоутворюючий елемент, що пронизує всі рівні врядування. Він відкриває можливості для якісно нового рівня комунікації між державою та суспільством, забезпечує відкритість даних, автоматизацію процесів та зниження адміністративних бар'єрів. Застосування інноваційних технологій, зокрема електронних сервісів, платформ відкритих даних, цифрової ідентифікації та хмарних рішень, дозволяє підвищити ефективність управління та скоротити витрати ресурсів [5,8].

Разом з тим, в Україні процес цифровізації врядування стикається з рядом суттєвих проблем. Серед них — нерівний доступ до швидкісного інтернету у сільських та віддалених територіях, недостатній рівень цифрових навичок серед значної частини населення, а також відставання нормативно-правової бази від темпів технологічних змін. Недостатня інтегрованість цифрових систем між різними органами влади створює додаткові бюрократичні бар'єри, знижує ефективність та призводить до дублювання функцій.

В умовах війни значення цифрових технологій для держави набуває стратегічного характеру. Вони стають основним інструментом для забезпечення безперервності роботи органів влади, підтримання комунікаційних каналів та швидкої координації дій у кризових ситуаціях. Онлайн-сервіси дають змогу громадянам отримувати важливі послуги, не наражаючи себе на небезпеку, а державним інституціям — зберігати контроль над процесами управління навіть за умов руйнування фізичної інфраструктури.

Однак війна суттєво загострює і загрози у цифровій сфері. Кількість і масштаб кібератак зростають, об'єктами стають не лише державні установи, а й енергетична, транспортна та фінансова інфраструктура. Питання кіберзахисту виходить на перший план, вимагаючи від держави впровадження комплексних заходів безпеки, створення резервних каналів зв'язку, забезпечення надійного збереження даних та швидкого відновлення цифрових систем у разі їх пошкодження.

Післявоєнна відбудова України потребуватиме не просто відновлення пошкоджених інфраструктур, а побудови нової, більш ефективної та стійкої моделі врядування, заснованої на цифрових технологіях. Це означає інтеграцію сучасних інформаційних систем у всі сфери державного управління, від фінансового контролю до соціальних послуг, що дозволить оптимізувати управлінські процеси та підвищити їх прозорість [7].

Важливою умовою успішної цифрової трансформації є адаптація кращих міжнародних практик до українських реалій. Приклади розвинених країн демонструють, що цифрове врядування може значно підвищити довіру громадян до влади, якщо воно поєднує технологічні інновації з інклюзивністю, відкритістю та захистом персональних даних. В українському контексті це передбачає врахування специфічних соціально-економічних та безпекових умов, а також широке залучення громадян до процесів розробки та тестування нових цифрових рішень.

Таким чином, дослідження цифрового розвитку як інструменту удосконалення державної політики та врядування є не лише науково значущим, а й практично необхідним. Розробка ефективних механізмів інтеграції цифрових технологій у державне управління сприятиме підвищенню стійкості країни у воєнний час, забезпечить прозорість і підзвітність влади, а в період післявоєнної відбудови – створить передумови для швидкого економічного зростання та соціального розвитку.

**Аналіз останніх досліджень та публікацій.** У сучасній науковій літературі питання цифрових інструментів удосконалення державної політики та врядування розглядається у різних вимірах – від нормативно-правового до прикладного. Дослідження Бондаря акцентують увагу на ролі відкритих даних та електронних послуг як ключових елементів цифрової трансформації уряду України, підкреслюючи їх вплив на прозорість та ефективність управління [1]. У працях Краковської та Бабики аналізуються проблеми цифровізації адміністративних послуг, зокрема питання інтегрованості реєстрів та перспективи інтеграції сервісів у єдину екосистему [6].

Жаворонок та Лопашук досліджують цифровізацію соціальної сфери, акцентуючи на її ролі у забезпеченні економічної безпеки держави та підвищенні адресності соціальних виплат [3], що перегукується зі стратегічними підходами Малиновського, який розглядає цифрову трансформацію соціальної сфери у довгостроковому вимірі [7]. Водночас Міщенко підкреслює потребу стратегічного управління процесами цифрової трансформації економіки, де визначальними є системність та управління змінами [8].

Окремий напрям пов'язаний із цифровою участю громадян у процесах відновлення держави. Карамішев і Дзюндзюк описують концепцію «громадська участь 2.0» як важливий інструмент у післявоєнному відновленні України, де цифрові сервіси створюють нові можливості для зворотного зв'язку між громадянами та владою [5]. Важливою є й інституційна складова – реформа публічної служби, яку аналізують Нинюк і Нинюк, порівнюючи український досвід із практиками інших країн [9].

Значну увагу приділяють питанням захисту персональних даних. Європейський регламент GDPR задає стандарти прозорості та

відповідальності у сфері обробки даних [4], а Закон України «Про захист персональних даних» визначає правові механізми забезпечення приватності [10]. Це узгоджується зі Стратегією реформування державного управління на 2022–2025 роки, що передбачає комплексні заходи з цифровізації та модернізації державної служби [11]. Сучасні дослідження також звертають увагу на нові виклики, пов'язані з етикою штучного інтелекту. Ганжуренко розглядає цифровий розвиток у контексті креативної неоекономіки та соціально-етичних аспектів використання інновацій [2]. Подібну тематику піднімають і роботи, що аналізують вплив цифровізації на бізнес та регулювання у сфері євроінтеграції [14]. Водночас у дослідженні Німко, Огородника та Дороніної показано, що е-урядування здатне зменшувати корупційні ризики, однак ефективність цього інструменту залежить від рівня довіри до цифрових сервісів і повноти їх упровадження [15].

Міжнародний досвід також активно вивчається. Bazychenko аналізує цифровізацію публічного управління у Німеччині та робить висновки щодо релевантності цих практик для України [13], тоді як Ninyuk систематизує інновації, виклики та можливості цифрової трансформації публічного управління у глобальному контексті [16]. У навчальному посібнику під редакцією Якобчук В. узагальнено основні підходи та концепції сучасного публічного управління, де цифрові інструменти визначені як фундаментальна складова розвитку [12].

Отже, огляд наукових досліджень свідчить, що цифровізація врядування є багатовимірним процесом, який охоплює відкриті дані, електронні сервіси, соціальну сферу, реформу публічної служби та захист персональних даних. Водночас важливими залишаються питання етики штучного інтелекту, довіри громадян до цифрових сервісів та адаптації міжнародного досвіду до українських реалій. Разом із тим, багато аспектів ще потребують подальшого вивчення, зокрема вплив цифрових інструментів на реальну ефективність політики, антикорупційні результати та рівень громадської участі. Особливо актуальними залишаються дослідження щодо стійкості цифрових систем у воєнних умовах та формування компетентностей державних службовців у сфері цифрового управління.

**Метою дослідження** є обґрунтування ролі цифрового розвитку як інструменту удосконалення державної політики та врядування в Україні, з урахуванням сучасних глобальних тенденцій, викликів воєнного часу та потреб післявоєнної відбудови, а також визначення напрямів і механізмів інтеграції цифрових технологій у систему державного управління з метою підвищення її ефективності, прозорості та стійкості.

**Основні результати дослідження.** Результати проведеного дослідження свідчать, що цифровий розвиток є не лише допоміжним, а й системоутворюючим елементом сучасної державної політики та врядування. Аналіз міжнародного досвіду показав, що провідні країни світу інтегрують цифрові технології на всіх рівнях управління – від стратегічного планування до надання базових адміністративних послуг. Такі підходи дозволяють скоротити час на прийняття управлінських рішень, зменшити кількість бюрократичних процедур і забезпечити прозорість діяльності органів влади.

Для України цей досвід є надзвичайно важливим, адже він дає змогу адаптувати перевірені моделі цифрового врядування до власних потреб та умов [1, 7].

У процесі дослідження встановлено, що однією з ключових передумов ефективної цифрової трансформації є наявність цілісної державної стратегії цифровізації, яка поєднує політичну волю, технологічні ресурси та інституційну спроможність. Україна вже має певні досягнення у цій сфері, зокрема впровадження платформи «Дія», розвиток електронних сервісів та цифрової ідентифікації. Проте, існує потреба у подальшому розширенні функціоналу, інтеграції різних інформаційних систем між собою та забезпеченні їхньої сумісності на міжвідомчому рівні.

Окрему увагу приділено питанням кібербезпеки, яка є критично важливою в умовах війни та зростання кількості кібератак на державні й приватні ресурси. Аналіз показав, що ефективний захист цифрових систем повинен ґрунтуватися на поєднанні технічних рішень (шифрування, багаторівнева аутентифікація, резервне копіювання даних) та організаційних заходів (постійний моніторинг загроз, підготовка персоналу, чіткі протоколи реагування). Такі комплексні підходи дозволяють не лише запобігти інцидентам, а й швидко відновлювати функціонування цифрових сервісів у разі їх порушення.

Дослідження також виявило, що цифрові технології можуть суттєво підвищити стійкість державних інституцій у кризових умовах, зокрема в період війни. Використання хмарних рішень, мобільних додатків, електронних платформ для документообігу та комунікації між відомствами забезпечує безперервність управлінських процесів навіть у разі фізичного знищення інфраструктури. Це створює передумови для оперативної координації дій, ефективного управління ресурсами та швидкого інформування населення.

Важливим результатом є визначення ролі цифрового розвитку у післявоєнній відбудові України. Цифрові інструменти здатні прискорити процес відновлення шляхом оптимізації розподілу фінансових ресурсів, забезпечення прозорості закупівель, моніторингу реалізації інфраструктурних проєктів та підвищення рівня громадського контролю. Крім того, цифровізація допомагає залучати міжнародну технічну допомогу, оскільки донори надають перевагу проєктам із високим рівнем прозорості та підзвітності.

Аналіз найкращих міжнародних практик показав, що країни, які успішно реалізували цифрову трансформацію врядування, приділяють велику увагу розвитку цифрових компетентностей населення та державних службовців. Для України це означає необхідність масштабних освітніх програм, спрямованих на підвищення рівня цифрової грамотності, роз'яснення переваг електронних сервісів та формування культури безпечної роботи в онлайн-середовищі (табл.1).

Ще одним важливим результатом є розуміння, що цифровий розвиток має супроводжуватися законодавчими змінами. Ефективне врядування в цифрову епоху неможливе без оновленої нормативно-правової бази, яка

регулює обіг даних, електронну ідентифікацію, електронні підписи, захист персональної інформації та кіберзахист. Законодавство повинно бути достатньо гнучким, щоб адаптуватися до швидких технологічних змін, і водночас забезпечувати належний рівень безпеки та правового захисту громадян.

Представлена у таблиці інформація систематизує ключові напрями цифрового розвитку, які виступають фундаментом удосконалення державної політики та врядування. Першочергове значення має підвищення прозорості, що досягається шляхом впровадження відкритих даних та забезпечення онлайн-доступу до рішень органів влади. Такий підхід сприяє зменшенню корупційних ризиків, формуванню довіри громадян до інституцій та створенню передумов для більш активної участі суспільства у контролі за діяльністю державних структур. Прозорість інформаційних потоків розглядається як критично важливий чинник демократизації управлінських процесів.

**Таблиця 1. Цифровий розвиток як інструмент удосконалення державної політики та врядування, сформовано на основі [5-7]**

| Аспект цифрового розвитку     | Опис                                                                      | Очікуваний ефект                                         |
|-------------------------------|---------------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------------------|
| Підвищення прозорості         | Впровадження відкритих даних та онлайн-доступу до рішень органів влади.   | Зменшення корупції та підвищення довіри громадян.        |
| Покращення ефективності       | Автоматизація процесів, скорочення бюрократії, оптимізація ресурсів.      | Швидше надання послуг та економія бюджетних коштів.      |
| Підзвітність органів влади    | Створення інструментів моніторингу та звітності у режимі реального часу.  | Зміцнення контролю та відповідальності органів влади.    |
| Цифрові сервіси для громадян  | Запуск порталів, мобільних застосунків і чат-ботів для надання послуг.    | Покращення доступності державних послуг.                 |
| Використання великих даних    | Аналіз та прогнозування на основі масивів даних для формування політики.  | Прийняття рішень на основі доказів та фактів.            |
| Кібербезпека                  | Захист інформаційних систем від кіберзагроз і атак.                       | Збереження безпеки даних і безперервності роботи систем. |
| Електронне урядування         | Інтеграція цифрових технологій у процеси прийняття управлінських рішень.  | Більш прозоре та ефективне управління.                   |
| Штучний інтелект у врядуванні | Використання AI для оптимізації процесів і прогнозування потреб громадян. | Прогнозування проблем та проактивне реагування.          |

Не менш вагомим є аспект покращення ефективності, який базується на автоматизації адміністративних процедур, зниженні рівня бюрократичного навантаження та оптимізації використання ресурсів. Цифровізація процесів сприяє скороченню часу на надання послуг, зменшенню витрат державного

бюджету та підвищенню продуктивності управлінських структур. Ефективність у даному контексті означає не лише швидкість, а й якість прийнятих рішень та реалізованих заходів, що безпосередньо впливає на соціально-економічний розвиток.

Підзвітність органів влади у цифровій трансформації розглядається як інтегральна характеристика сучасного врядування. Розробка та впровадження інструментів моніторингу і звітності у режимі реального часу дозволяє не лише фіксувати процеси виконання завдань, а й своєчасно реагувати на відхилення чи порушення. Це посилює відповідальність державних службовців, забезпечує дотримання стандартів належного управління та підвищує ефективність використання бюджетних коштів.

Важливим напрямом є створення та розвиток цифрових сервісів для громадян, що передбачає запуск державних порталів, мобільних додатків і чат-ботів. Такі інструменти значно спрощують доступ до адміністративних послуг, зменшують потребу в особистому відвідуванні установ і забезпечують більш зручну комунікацію між державою та громадянами. Вони формують нову культуру взаємодії, у якій ключовими є доступність, зручність та орієнтація на потреби користувача [3, 7].

Додатковими складовими цифрового розвитку є використання великих даних, забезпечення кібербезпеки, розвиток електронного урядування та впровадження штучного інтелекту. Аналіз великих масивів даних дозволяє формувати політику на основі доказів, а надійні системи кіберзахисту гарантують безпеку інформації та безперервність роботи інфраструктури. Електронне урядування підвищує прозорість управлінських процесів, а застосування AI забезпечує прогнозування проблем і проактивне реагування. Сукупність цих інструментів формує інтегровану модель державного управління, здатну адаптуватися до викликів сучасності та забезпечувати сталий розвиток. Представлена таблиця систематизує досвід провідних країн світу у впровадженні цифрових технологій у сфері державної політики та врядування, що є надзвичайно корисним для формування стратегій цифрової трансформації в Україні (табл. 2).

Естонія, як піонер цифровізації державного управління, створила модель e-Estonia, яка включає електронне громадянство, цифрові ідентифікатори та повну інтеграцію адміністративних процесів у цифровому середовищі. Цей підхід дозволив країні залучити іноземних інвесторів, спростити реєстрацію та ведення бізнесу, а також сформувати конкурентоспроможну цифрову економіку, яка забезпечує високий рівень довіри громадян до державних сервісів.

Сінгапур реалізує масштабну ініціативу Smart Nation, спрямовану на інтеграцію сенсорних мереж, аналітики даних та автоматизованих рішень у міське управління. Така стратегія забезпечує оптимізацію транспортних потоків, підвищення безпеки, ефективне енергоспоживання та моніторинг стану навколишнього середовища. Це дозволяє створювати міста, що швидко реагують на потреби мешканців та здатні адаптуватися до глобальних викликів, включаючи зміну клімату та демографічні зрушення.

Досвід Південної Кореї демонструє важливість інвестицій у цифрову інфраструктуру, зокрема розвиток мережі 5G, електронного уряду та

інноваційних освітніх платформ. Масове впровадження цифрових сервісів у сфері освіти та охорони здоров'я сприяє рівному доступу громадян до послуг та стимулює технологічні інновації. Завдяки цьому Південна Корея стала одним із світових лідерів у сфері високих технологій та цифрового врядування.

**Таблиця 2. Зарубіжний досвід цифрового розвитку у сфері державної політики та врядування, сформовано на основі [2-3]**

| Країна / Регіон | Ключові інструменти цифрового розвитку                                                                     | Очікуваний ефект                                                              |
|-----------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------|
| Естонія         | Електронне громадянство (e-Residency), інтегрована система e-Estonia, цифрові ID.                          | Залучення інвесторів, розвиток цифрової економіки, спрощення ведення бізнесу. |
| Сінгапур        | Національна смарт-нація (Smart Nation), інтеграція сенсорних мереж та аналітики даних у міське управління. | Оптимізація міського життя, підвищення безпеки та ефективності управління.    |
| Південна Корея  | Інфраструктура 5G, платформи електронного уряду, цифрові освітні сервіси.                                  | Покращення доступу до освіти та послуг, стимулювання інновацій.               |
| Канада          | Відкриті дані, цифрові сервіси для бізнесу та громадян, кіберзахист критичної інфраструктури.              | Зростання прозорості, підвищення довіри до інституцій, захист даних.          |
| Фінляндія       | Цифрові освітні ресурси, онлайн-сервіси для соціальних послуг, відкриті державні дані.                     | Рівний доступ до освіти та послуг, розвиток інноваційної економіки.           |
| Велика Британія | Gov.uk як єдина платформа для послуг, цифрові стандарти для органів влади.                                 | Єдиний стандарт надання послуг, зменшення бюрократії.                         |
| Німеччина       | Платформи відкритих даних, інтегровані рішення у транспорті та охороні здоров'я.                           | Підвищення якості послуг, ефективність транспортних та медичних систем.       |
| Австралія       | Національна цифрова стратегія, автоматизація податкових та митних процесів.                                | Прискорення економічних процесів, зниження адміністративних витрат.           |

Канада зосереджується на розвитку відкритих даних, що робить державне управління прозорішим і більш орієнтованим на потреби громадян. Важливою складовою є цифрові сервіси для бізнесу та громадян, а також потужна система кіберзахисту критичної інфраструктури. Канадський досвід демонструє, що відкрита взаємодія влади з суспільством та бізнесом, підкріплена сучасними цифровими рішеннями, підвищує рівень довіри та сприяє формуванню інклюзивної економіки [2, 5].

Фінляндія активно впроваджує цифрові освітні ресурси та онлайн-платформи для надання соціальних послуг. Відкриті державні дані забезпечують прозорість, а цифрові інструменти роблять доступ до освіти та соціальної допомоги більш рівноправним. Цей підхід не лише підтримує інноваційний розвиток економіки, але й сприяє соціальній згуртованості та зменшенню нерівності в суспільстві.

Велика Британія обрала централізований підхід до цифровізації, створивши платформу Gov.uk як єдину точку доступу до всіх державних послуг. Такий формат уніфікує стандарти надання послуг, знижує адміністративні витрати та значно зменшує бюрократичне навантаження. Цей приклад свідчить про те, що стандартизація цифрових рішень може підвищити їх ефективність та зручність для кінцевого користувача.

Німеччина робить акцент на розробці та використанні платформ відкритих даних, а також впровадженні інтегрованих цифрових рішень у транспортній системі та охороні здоров'я. Це дозволяє підвищити якість громадських послуг, оптимізувати логістичні процеси та забезпечити ефективний розподіл ресурсів у сфері медичного обслуговування. Таким чином, цифрові технології стають інструментом комплексного покращення інфраструктури та соціальних стандартів. Австралія реалізує національну цифрову стратегію, орієнтовану на автоматизацію податкових та митних процедур. Це дозволяє прискорити економічні процеси, зменшити витрати на адміністрування та підвищити конкурентоспроможність країни на світовому ринку. Такий досвід є особливо актуальним для України, оскільки автоматизація фінансових і митних операцій сприяє детінізації економіки та створенню більш сприятливого бізнес-клімату.

**Висновки.** Проведений аналіз підтверджує, що цифрові інструменти є ключовим фактором модернізації державної політики та врядування в умовах глобальних викликів. Вони забезпечують прозорість, ефективність і підзвітність управлінських процесів, формуючи нову модель взаємодії між державою, громадянами та бізнесом. Досвід країн-лідерів доводить, що успіх цифрової трансформації ґрунтується не лише на автоматизації процесів, а на комплексному підході до перебудови управлінської архітектури, де поєднання електронних сервісів, відкритих даних та сучасної аналітики створює основу для прийняття рішень на основі доказів.

Сучасні міжнародні практики — від естонської моделі e-Estonia до британської платформи Gov.uk — демонструють, що цифрові інструменти можуть стати каталізатором інновацій та підвищення довіри суспільства до інституцій. Для України адаптація цих рішень є стратегічним завданням, з огляду на потребу у відбудові, протидії кіберзагрозам та подоланні цифрової нерівності.

Цифровізація державних сервісів здатна не лише оптимізувати врядування, а й стимулювати економічний розвиток через створення нових ринків, робочих місць та зростання інвестиційної привабливості. У післявоєнний період це стане особливо актуальним для прискореного відновлення та інтеграції України у глобальний цифровий простір.

Водночас ключовими викликами залишаються кібербезпека, стандартизація цифрових сервісів та розвиток цифрових компетентностей населення і державних службовців. Вирішення цих завдань вимагає поєднання міжнародного досвіду з національними інноваційними рішеннями, підкріпленими оновленням нормативно-правової бази та механізмами громадського контролю. Отже, цифрові інструменти слід розглядати як стратегічний ресурс удосконалення державної політики та

врядування. Їх інтеграція в систему управління сприятиме не лише ефективнішому реагуванню на глобальні виклики, але й формуванню довгострокових умов для стійкого розвитку, демократизації суспільства та підвищення ролі України на міжнародній арені.

1. Бондар Г. Цифрова трансформація уряду України, відкриті дані (open data) та електронні послуги. *Public Administration and Regional Development*. 2021. № 11. С. 97–123. DOI: <https://doi.org/10.34132/pard2021.11.05>
2. Данкевич А. Є., Ганжуренко І. В., Данкевич В. Є. Креативна нео-економіка та етика штучного інтелекту в умовах змін: цифровий, інноваційно-інвестиційний та соціально-етичний аспекти бізнесу. *Економічний простір*. 2025. № 201. С. 42–50. DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.201.42-50>
3. Жаворонок А., Лопашук І. Цифровізація соціальної сфери в контексті забезпечення економічної безпеки держави. *Економічний простір*. 2024. № 189. С. 253–258. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/189-45>
4. Загальний регламент про захист даних (GDPR). Офіц. перекл. укр. мовою. URL: <https://gdpr-text.com/uk/>
5. Карамішев Д., Дзюндзюк В. Цифрові сервіси як інструменти впровадження концепції «громадська участь 2.0» у повоєнне відновлення в Україні. Актуальні проблеми державного управління. 2023. № 2 (63). С. 84–98. DOI: <https://doi.org/10.26565/1684-8489-2023-2-06>
6. Краковська А., Бабик М. Цифровізація адміністративних послуг в Україні: проблеми та перспективи розвитку. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2022. № 70. С. 329–334. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2022.70.52>
7. Малиновський В. Я. Стратегічні аспекти цифрової трансформації соціальної сфери. *Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України*. 2021. Вип. 1(147). С. 27–31. DOI: <https://doi.org/10.36818/2071-4653-2021-1-5>
8. Міщенко В. І. Стратегічне управління процесами цифрової трансформації економіки. *Економіка України*. 2022. № 1. С. 67–81. DOI: <https://doi.org/10.15407/economyukr.2022.01.067>
9. Нинюк І. І., Нинюк М. А. Реформа публічної служби в Україні: досвід інших країн. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Публічне управління та адміністрування*. 2024. № 35 (74). С. 169–173. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.13350126>
10. Про захист персональних даних: Закон України № 2297–VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17#Text>
11. Стратегія реформування державного управління України на 2022–2025 роки : Схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21 липня 2021 р. № 831-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/831-2021-%D1%80#Text>
12. Якобчук В. П., Скидан О. В., Дацій Н. В., Данкевич В. Є., Данкевич Є. М., Данкевич А. Є., Литвинчук І. Л., Першко Л. О., Симоненко Л. І., Довженко В. А., Войтенко А. Б., Захаріна О. В., Іванюк О. В., Мосієнко О. В. *Публічне управління та адміністрування : навч. посібник / за заг. ред. В. П. Якобчук*. Житомир : Вид-во Поліський національний університет, 2024. 644 с.
13. Bazychenko V. Digitalization of public administration: the experience of Germany and strategies of digital technologies of public administration in Ukraine. *Proceedings of the 6th ISPC «Scientific Community: Interdisciplinary Research» (July 6–8, 2023; Hamburg, Germany)*. № 161. P. 52–58. URL: <https://archive.interconf.center/index.php/conference-proceeding/article/view/3998>
14. Dankevych A., Dankevych V., Levchenko Y. EU integration and the business efficiency of the quality control system of dairy products: The dilemma of Ukrainian enterprises. *Recent Trends in Business and Entrepreneurial Ventures*. Nova Science Publishers, Inc., 2023. P. 61–83.
15. Nimko O., Ohorodnyk V., Dankevych V., Doronina I. E-governance and Corruption Perception: Global Insights and Ukraine's Context During War and Displacement. *Pakistan Journal of Criminology*. 2024. Vol. 16, No. 03. P. 223–244.
16. Ninyuk I. Digital Transformation in Public Administration: Innovations, Challenges and Opportunities. *World conference on future innovations and sustainable solutions. Futurity Research Publishing*, 2024. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.13854141>

1. Bondar H. (2021), Tsyfrova transformatsiia uriadu Ukrainy, vidkryti dani (open data) ta elektronni posluhy. *Public Administration and Regional Development*, vol. 11, pp. 97–123 [Ukraine].
2. Dankevych A. Ye., Hanzhurenko I. V., Dankevych V. Ye. (2025), Kreatywna neo-ekonomika ta etyka shtuchnoho intelektu v umovakh zmin: tsyfrovyy, innovatsiino-investytsiyny ta sotsialno-etychny aspekty biznesu. *Ekonomichnyi Prostir*, vol. 201, pp. 42–50 [Ukraine].
3. Zhavoronok A., Lopashchuk I. (2024), Tsyfrovizatsiia sotsialnoi sfery v konteksti zabezpechennia ekonomichnoi bezpeky derzhavy. *Ekonomichnyi Prostir*, vol. 189, pp. 253–258 [Ukraine].
4. Zahalnyi rehlament pro zakhyst danykh (GDPR) (2025), Ofitsiyny pereklad ukrainskoiu movoiu. Available at: <https://gdpr-text.com/uk/> [Ukraine].
5. Karamyshev D., Dzyundzyuk V. (2023), Tsyfrovyye servisy yak instrumenty vprovadzhennia kontseptsii “hromadska uchast 2.0” u povoiennoe vidnovlennia v Ukraini. *Aktualni Problemy Derzhavnogo Upravlinnia*, vol. 2(63), pp. 84–98 [Ukraine].
6. Krakovska A., Babyk M. (2022), Tsyfrovizatsiia administratyvnykh posluh v Ukraini: problemy ta perspektyvy rozvytku. *Naukovy Visnyk Uzhhorodskoho Natsionalnogo Universytetu. Seriya: Pravo*, vol. 70, pp. 329–334 [Ukraine].
7. Malynovskyy V. Ya. (2021), Stratehichni aspekty tsyfrovoy transformatsii sotsialnoi sfery. *Sotsialno-ekonomichni Problemy Suchasnoho Periodu Ukrainy*, vol. 1(147), pp. 27–31 [Ukraine].
8. Mishchenko V. I. (2022), Stratehichne upravlinnia protsesamy tsyfrovoy transformatsii ekonomiky. *Ekonomika Ukrainy*, vol. 1, pp. 67–81 [Ukraine].
9. Nyniuk I. I., Nyniuk M. A. (2024), Reforma publichnoi sluzhby v Ukraini: dosvid inshykh krain. *Vcheni Zapysky Tavriiskoho Natsionalnogo Universytetu imeni V. I. Vernadskoho. Seriya: Publichne Upravlinnia ta Administruvannia*, vol. 35(74), pp. 169–173 [Ukraine].
10. Zakon Ukrainy “Pro zakhyst personalnykh danykh” No. 2297–VI (2025). Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17#Text> [Ukraine].
11. Stratehiia reformuvannia derzhavnogo upravlinnia Ukrainy na 2022–2025 roky (2021), Skhvaleno rozporiadzhenniam Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 21 lypnia 2021 r. No. 831-r. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/831-2021-%D1%80#Text> [Ukraine].
12. Yakobchuk V. P., Skydan O. V., Datsii N. V., Dankevych V. Ye., Dankevych Ye. M., Dankevych A. Ye., Lytvynchuk I. L., Pershko L. O., Symonenko L. I., Dovzhenko V. A., Voitenko A. B., Zakharina O. V., Ivaniuk O. V., Mosiienko O. V. (2024), Publichne upravlinnia ta administruvannia: navchalnyi posibnyk. *Zhytomyr: Vyd-vo Poliskiyi Natsionalnyi Universytet*, 644 p. [Ukraine].
13. Bazychenko V. (2023), Digitalization of public administration: the experience of Germany and strategies of digital technologies of public administration in Ukraine. *Proceedings of the 6th ISPC “Scientific Community: Interdisciplinary Research” (Hamburg, Germany, July 6–8, 2023)*, no. 161, pp. 52–58.
14. Dankevych A., Dankevych V., Levchenko Y. (2023), EU integration and the business efficiency of the quality control system of dairy products: The dilemma of Ukrainian enterprises. In: *Recent Trends in Business and Entrepreneurial Ventures*. Nova Science Publishers, Inc., pp. 61–83.
15. Nimko O., Ohorodnyk V., Dankevych V., Doronina I. (2024), E-governance and corruption perception: Global insights and Ukraine’s context during war and displacement. *Pakistan Journal of Criminology*, vol. 16(03), pp. 223–244.
16. Ninyuk I. (2024), Digital transformation in public administration: Innovations, challenges and opportunities. *World Conference on Future Innovations and Sustainable Solutions*. Futurity Research Publishing. <https://doi.org/10.5281/zenodo.13854141>.